

praktikuddannelser i flere virksomheder, skal det først og fremmest ses i sammenhæng med det øgede behov herfor, som beror på lovforslagets forudsætning om væsentligt bredere uddannelser end de nuværende, jf. bl.a. § 15.

De faglige udvalg bør derfor virke for en bredere anvendelse end hidtil af kombinationsaftaler (delaftaler og udstationeringsordninger).

Der henvises endvidere til lovforslagets §§ 45 og 47 og bemærkningerne hertil.

Til stk. 2

Bestemmelsen i *stk. 2* fastsætter, at dele af skoleundervisningen kan foregå i en virksomhed. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med det generelle synspunkt, hvorefter samarbejdet mellem skole og lokalsamfundets arbejdsmarked – under det lokale uddannelsesudvalgs medvirken, jf. §§ 40-41 – bør intensiveres og også give sig praktiske udslag i den måde, skoleundervisningen gennemføres på.

Samarbejdet kan gennemføres på flere måder. Praksis med hensyn til anvendelse af gæstelærere fra virksomheder og organisationer kan yderligere udbygges, og dele af undervisningen kan forlægges til en virksomhed. Også sådanne ordninger kan gennemføres i forskellige former: Orienterende virksomhedsbesøg, undervisning i virksomhedslokaler med anvendelse af dele af virksomhedens udstyr og korterevarende praktikarrangementer under skolens ansvar.

Der er en forudsætning, at dette samarbejde mellem skole og virksomhed sker inden for rammerne af den godkendte uddannelse, jf. §§ 38 og 39.

Der påhviler skolens bestyrelse og de lokale uddannelsesudvalg en særlig rolle med hensyn til at formidle sådanne ordninger.

Til § 3

Bestemmelsen handler om, hvordan erhvervsuddannelserne *indledes*.

Til stk. 1

Efter de gældende regler findes der 3 principielt forskellige måder at indlede en erhvervsuddannelse på: Efg-uddannelserne indledes med den 1-årige basisuddannelse, hvorunder/ hvorefter eleven vælger den enkelte uddannelse. Lærlingeuddannelserne indledes med indgåelse af lærekontrakt. De grundlæggende teknikeruddannelser efterfølger ofte ligesom en efg-2.delsuddannelse en efg-basisuddannelse, men indledes oftere på andet grundlag (10. klasse,

studentereksamen eller hf-eksamen), og begynder normalt med skoleophold.

Som det nærmere fremgår af de almindelige bemærkninger, er det en overordnet uddannelsespolitisk målsætning, at alle unge, der ønsker en erhvervsuddannelse, får reelle muligheder for det. Der skal være tilbud for elever med meget forskellige forudsætninger. Det må påregnes, at der vil være en gruppe unge, der efter grundskolens afslutning ikke vil være motiverede for en erhvervsuddannelse, der indledes på skole, men som vil være tiltrukket af en erhvervsuddannelse, hvis den kan indledes i en virksomhed. I henhold til *stk. 1* indledes en uddannelse derfor af den enkelte elev enten på skole eller i en virksomhed. Der er altså 2 *indgange* til hver af uddannelserne.

Til stk. 2

Som anført i de almindelige bemærkninger og i bemærkningerne til § 1, *stk. 1*, er et af hovedformålene med erhvervsuddannelsesreformen og lovforslaget at udforme et *sammenhængende og overskueligt uddannelsessystem inden for erhvervsuddannelserne*, der afløser lærlingeuddannelsessystemet, den nuværende efg-ordning og de grundlæggende teknikeruddannelser med et énstrengt uddannelsessystem baseret på en fælles strukturel ramme.

Det *énstrengede uddannelsessystem indebærer, at en uddannelse er fælles for eleverne*, uanset om uddannelsen af den enkelte elev indledes på skole eller i en virksomhed. Uddannelsen er fælles, uanset på hvilket adgangsgrundlag eleverne har indledt en uddannelse på skole. Den fælles uddannelse fremgår af *stk. 2*.

Til § 4

Bestemmelsen fastsætter princippet om, at den overordnede styring af uddannelserne skal være en mål- og rammestyring.

Undervisningsministeren fastsætter i nogle fælles *hovedbekendtgørelser* efter indstilling fra Erhvervsuddannelsesrådet, jf. § 35, regler om uddannelserne i almindelighed i overensstemmelse med lovforslagets bestemmelser om struktur, mål, indhold, bedømmelse m.v.

Ordene »efter indstilling« betyder i lovforslaget en udtalelse, som ikke er bindende for ministeren. Initiativet til udtalelsen kan i alle tilfælde tages såvel af ministeren som af det pågældende rådgivningsorgan.

Ministeren fastsætter endvidere *rammebekendtgørelser for de enkelte uddannelser*, der ikke i detaljer beskriver uddannelsens indhold m.v. Reglerne fastsættes efter de faglige udvalgs bestemmelse, hvis dette følger af § 38. De faglige udvalg bestemmer således